Jak se zdá - Marien

Až zas jednou půjdem jarem zbláznění
S chutí vyzpívat se z všeho, co nás tíží
Přeci svět není jen místo k snažení,
Není to nedobytný zámek, krytý silnou mříží, jak se zdá

Až nám léto zase přes nos přeletí,
A u večerních ohňů začnem slova písní plésti,
Snad dřív rozpoznáme břehy podmletý,
Úspěch je pomíjivost sama, propůjčené štěstí, jak se zdá

R: Co má se hrát, když třicátá nám svíce hoří
   O zklamání i překvapení už víme své
   A když se náhodou budou ptát, tak řeknem to písní
   Než zpívání nám začne zdát se nedospělé

Až zas jednou půjdem zlatým obilím
Zvonivou álejí padaného listí
Snad až v lesním tichu zhasnem na chvíli
Poznáme hudbu kolem nás a jak člověk kvílí, když se ptá

R. Co má se hrát, když třicátá nám svíce hoří
   O zklamání i překvapení už víme své
   A když se náhodou budou ptát, tak řeknem to písní
   Než zpívání nám začne zdát se nedospělé

Až pak jednou půjdem zimním kouzlením
Zbaveni potlesků a chladných zemských tíží
To až jednou ztichne hlasů souznění
Zohýbám střelku kompasu, ať se naše cesty kříží dál